

РЕШЕНИЕ

№ 1990

гр. София, 28.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА
Административно наказателно дело № 20221110201031 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. К. Д., ЕГН: *****, срещу Наказателно постановление (НП) № 42-0003196 от 14.12.2021 г., издадено от Ч.К. - директор на РД „АА“ София, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания както следва: 1. На основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 38, предл. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ; 2. На основание чл. 94, ал. 1, предл. 2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 39, предл. 2, изр. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.

В жалбата се излагат твърдения, че в наказателното постановление не е посочен кой реално е най-краткия път, по който водачът е следвало да мине и дали клиентът не е пожелал да мине по друг път. Жалбоподателят счита, че по този начин е нарушено правото му на защита. Отделно от това се посочва, че наказателното постановление е издадено единствено на база на подадения сигнал и че в хода на производството не са събрани никакви доказателства за извършеното нарушение. Моли се за отмяна на наказателното постановление и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява.

Същият се представлява от адвокат К., който моли за отмяна на наказателното постановление. Посочва, че клиентът е направил изявление, че следва да се мине по най-краткия като време маршрут и затова е избран именно този. Относно второто нарушение счита, че цената за превоза не е била платена и именно това е причината да не е издаден касов бон от жалбоподателя. Моли се за отмяна на наказателното постановление като необосновано такова. Моли за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказана безплатна правна помощ съобразно представения договор.

Въззиваемата страна - директорът на РД „АА“ София, редовно призована, не изпраща представител и не взема отношение по подадената жалба.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност и съобрази доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 21.10.2021 г. Е.Д.Ч., заедно със своя син, пристигнали на Летище София, Терминал 2 около 18:00 часа. Двамата трябвало да се придвижат до Централна автогара София, като за целта решили да хванат такси, което да ги откара. Около 18:30 часа двете лица се качили в таксиметров автомобил марка „Форд“, модел „С Макс 20 ДН“, с рег. № ***, който бил управляван от жалбоподателя и бил собственост на Диана В.ова Д.а. След качването си водачът на лекия автомобил включил касовия си апарат. Същият превозил двете лица до Централна автогара, като минал по маршрут бул. Цариградско шосе - Софийски университет - бул. Васил Левски - Сточна гара. При пристигането си на Централна автогара жалбоподателят заявил на Е.Ч., че цената за извършения превоз е 48 лв. Между жалбоподателят и Ч. възникнал спор относно цената на извършения превоз, като същата преценила, че е твърде висока, поради което дала на жалбоподателя 10 евро. Спорът между двете лица продължил и в процеса на същия Ч. дала на жалбоподателя още 10 евро, след което слязла от автомобила.

Е.Ч. подала жалба до КЗП и до началника на 02 РУ на МВР. Във връзка с подадената жалба, препратена в РД „АА“ с вх. № С-03-5709 от 01.11.2021 г. била образувана проверка и на жалбоподателя била изпратена покана, съгласно която следвало да се яви на посочен ден и час в РД „АА“ за съставяне на АУАН.

При явяването в дирекцията на жалбоподателя бил съставен АУАН Серия А-2021 № 298645 от 25.11.2021 г. Същият бил съставен в присъствието на един свидетел и в присъствието на жалбоподателя, който получил екземпляр от същия срещу подпис. Като възражение жалбоподателят вписал, че е дал обяснения.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срещу така съставения АУАН не постъпили възражения.

На база на съставения акт било издадено процесното наказателно постановление (НП) № 42-0003196 от 14.12.2021 г. издадено от Ч.К. - директор на РД „АА“ София, с което на жалбоподателя са наложени

административни наказания както следва: 1. На основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 38, предл. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ и 2. на основание чл. 94, ал. 1, предл. 2 от ЗАвтПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 39, предл. 2, изр. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.

Изложените фактически обстоятелства се установяват от събраните по делото доказателствени материали: **гласните доказателства**, съдържащи се в показанията на разпитания от съда свидетел А. К. /актосъставител/, както и от събраните по надлежния процесуален ред на чл. 283 от НПК **писмени доказателства**: обяснение от жалбоподателя; покана до жалбоподателя за съставяне на АУАН; извадка от Гугъл мапс; жалба от лицето Е.Ч.; 2 бр. самолетни билети; 1 бр. билет за влак; заповед № 589 от 31.01.2020 г. ведно с длъжностна характеристика на ИД на РД „АА“; заповед № РД-08-30 от 24.02.2020 г. на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията; .

Съдебният състав извърши внимателна преценка на *показанията свидетеля К.* и прецени, че показанията му са пълни, последователни и логични, без вътрешни противоречия, като в тях актосъставителят излага своите преки и непосредствени възприятия относно извършването на проверката, констатираното нарушение и съставянето на АУАН за нарушението, т. е. показанията на същия се явяват източник на пряка доказателствена информация по случая и затова съдът ги *кредитира изцяло*.

За цялостното изясняване на обстоятелствата по делото способстват и *писмените доказателства по делото*, които са надлежно приобщени към доказателствените материали по делото, затова съдебният състав ги *кредитира*, доколкото същите допълват събраните от съда гласни доказателства.

Цялостният анализ на всички доказателствени материали според съдебния състав води до еднозначни изводи относно фактическите обстоятелства по конкретния случай, изложени по-горе, като релевантните факти са установени с достатъчно, при това валидни и категорични доказателства по делото.

Въз основа на така установените факти, Съдът приема следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок, от лице с активна процесуална легитимация – санкционирано с атакуваното НП, поради което е процесуално допустима.

При разглеждане на дела срещу наказателни постановления, районният съд е винаги инстанция по същество в съответствие с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на обжалваното НП, т. е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно

констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и 57 от ЗАНН. Налице е и редовна процедура по връчването им на жалбоподателя и в този смисъл съдът намира, че в хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени нарушения на процесуални правила.

По отношение на визираното нарушение по т. 1 от обжалваното наказателно постановление, а именно това по чл. 38, предл. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ, настоящата съдебна инстанция намира, че са допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото не са посочени всички относими към фактическия състав на нарушението обстоятелства. Нормата на чл. 38, предл. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ предвижда задължение за водача на таксиметров автомобил да превози пътника по най-краткия маршрут, освен ако същият не пожелае друго. Съдът намира, че нито в АУАН, нито в процесното Наказателно постановление е посочено дали пътникът е пожелал да се мине по посочения маршрут, дали е имал възражения относно същия и дали маршрутът е избран произволно от водача на автомобила - в случая жалбоподателя. В тази връзка, съдът намира, че като не са посочени всички относими към извършването на нарушението факти е нарушено правото на защита на жалбоподателя да разбере в какво именно се изразява неговото нарушение. Същото е обстоятелство, което няма как да бъде преодоляно в съдебната фаза на процеса и поради тази причина се явява съществено нарушение на процесуалните правила, водещо до отмяна на наказателното постановление по този пункт.

По отношение на второто визирано в наказателното постановление нарушение, а именно това по чл. 39, изр. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ настоящата съдебна инстанция намира, че е налице нарушение на материалния закон изразяваща се в недоказаност на твърдяното от административно-наказващият орган нарушение.

Безспорно, тежестта на доказване в административно-наказателното производство лежи върху наказващия орган. В тази връзка, съдът следва да посочи, че АУАН няма обвързваща доказателствена сила, т. е. отразеното в него не се счита за доказано. Това произтича от разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, която препраща към НПК, а съгласно чл. 16 от НПК обвиняемия (в случая нарушителя) се счита за невиновен до доказване на противното. Това означава, че в тежест на административно-наказващия орган (по аргумент от чл. 84 от ЗАНН във връзка с чл. 103, ал. 1 от НПК), тъй като именно той е субекта на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има извършено административно нарушение от жалбоподателя и че то е извършено виновно от него.

Съгласно установената съдебна практика, ако това не бъде доказано пред съда, то НП следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. В конкретният случай по делото

липсват каквито и да е доказателства, на базата на които АНО е издал процесното наказателно постановление. В разпита си пред настоящия съдебен състав актосъставителят заяви, че единствено от изложеното в жалбата е разбрал, че на пътника не е издадена касова бележка. Подобен подход е недопустим за ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Следвало е да бъде извършена проверка и да бъде установено действителността на твърденията в посочения в НП сигнал.

Ето защо съдът намира, че и в тази част наказателното постановление подлежи на отмяна като издадено в нарушение на материалния закон.

Относно искането на адв. Д. за присъждане на разноски за осъществената от него безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от ЗАдв, съдът намери, че с оглед изхода на делото РД АА – София следва да бъде осъдена да заплати на адв. Д. сумата от 300 (триста) лева съобразно чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, актуална към датата на подписване на договора за безплатна правна помощ и към периода на осъществяването ѝ.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 1, ал. 3 и чл. 63д от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 42-0003196 от 14.12.2021 г., издадено от директора на РД „АА“ София, с което на В. К. Д., ЕГН: *****, са наложени административни наказания както следва: 1. На основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтПр/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за извършено нарушение на чл. 38, предл. 2 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ; и 2. На основание чл. 94, ал. 1, предл. 2 от ЗАвтПр е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 700 /седемстотин/ лева за извършено нарушение на чл. 39, предл. 2, изр. 1 от Наредба № 34 от 06.12.1999 г. на МТ.

ОСЪЖДА РД „АА“ София да ЗАПЛАТИ на адв. Д. Н. Д. от БЛАК сумата от 300 (триста) лева, представляваща адвокатско възнаграждение за оказаната от него безплатна правна помощ по реда на чл. 38 от ЗАдв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____